

A világ reménytelenségét a hitünk győzi le – Az irgalom konferenciája Kaposváron

2018. április 8. vasárnap 18:58

Április 7-én az irgalom városa volt Kaposvár. A székesegyházban és a közelében álló épületekben rendezték meg ugyanis az Isteni Irgalmasság kilencedik konferenciáját, „Bizalom az irgalmas Istenben” címmel.

Kaposvár főtere családiasan otthonos, és éppen múlt szeptemberben választották Európa legszebb főterének. Jó ide megérkezni, mert kicsit meseszerű, mesefilmbe illő a szombat reggel félig-meddig még csak ébredező város. Akárcsak a Kapos szálloda kávézójában kapott gyűszűnyi presszókávé, amely kollégám szerint

valóságos esszencia: finom is, rekorderős is, igazi tudósítónak való. A templomból dicsőítő énekek hallatszanak ki, az előtte gyülekezők és az odabent helyet foglalók egyaránt derűsen várakoznak. Ünnepeles hangulatban vagyunk, és mégis olyan itt lennünk, mintha hazaérkeztünk volna.

Varga László megyéspüspök egy olyan programot hirdet meg a beszéde előtt, amely nem szerepel a programfüzetben: fél négytől az irgalom útjának bejárására invitálja a vendégeket a főutcára, amely az irgalmasság testi és lelki jócselekedeteit – az éhezőknek ételt, a szomjazóknak italt adni, a szegényeket ruházni, az utasoknak szállást adni, a betegeket és a börtönben levőket látogatni, a halottakat eltemetni, a bűnösöket meginteni, a tudatlanokat tanítani, a kételkedőknek jó tanácsot adni, a szomorúakat vigasztalni, a bántalmakat békével tűrni, az ellenünk vétkezőknek megbocsátani, az élőkért és a holtakért imádkozni – veszi számba tizennégy állomáson át.

Majd az április 4-én ötven éve meggyilkolt Martin Luther King fordulatával élve azt mondja a püspök: van egy álma. Az az álma, hogy az irgalom teljesen töltsen be a teljes egyházi közösséget, annak minden egyes hívét. Az Ószövetség Józsefét, a

másik nagy álmódót is megemlíti, akinek az álmai megvalósultak, mert Isten álmait közvetítette velük.

Varga László a továbbiakban az evangélium egyes jeleneteinek mélyebb értelmébe próbálja beavatni a hallgatóságát, hogy máris az irgalom útjára lépjenek vele. Az első jelenet a kánai menyegző, amelyen Jézus az irgalom túlsordulásának, áradásának jeleként nagy mennyiségű borral ajándékozta meg a násznépet. Aztán

máris a Bethesda fürdőnél vagyunk, ahol egy 38 éve szenvedő embert gyógyít meg. Útján mindig egyre közelebb kerül a szenvedéshez és a szenvedő emberhez. A megsebzett samariai asszonynak visszaadja a méltóságát; már rögtön azzal, hogy megszólítja. Megszólít egy nőt, egy megvetett samariait, egy prostituáltat. Irgalommal fordul hozzá, változást indít el benne. Az asszony a felismert igazság hatására hirdetni kezdi, hogy Jézus a messiás. A püspök mindenkit arra kér, hogy gondolja tovább, amit itt ma hall, és beszélgesen róla a környezetében. Ez az evangelizáció legegyszerűbb formája, hangsúlyozza.

Az isteni irgalomról szóló következő történet a tékozló fiúé és az irgalmas apáé, és ami nem kevésbé fontos: az otthon maradt idősebb fiúé. Az egyik fiú a szabadság illúzióját választja, és amint ez lenni szokott, ennek eredményeként a legmélyebb rabság lesz az osztályrésze. Ő maga adja fel fiúi méltóságát, de amikor nagy bűnbánattal visszatér az atyai házba, az apjától visszakapja. Az otthon maradt fiút a zúgolódása leleplezi: kiderül, hogy csak megjátszotta az engedelmességet, és nem elég neki, amit az apjától kap. Gyakran ilyenek vagyunk mi is: noha mindent

megkapunk az irgalmas Istentől, ahelyett, hogy hálásak lennénk, naponta újabb és újabb kéréseket fogalmazunk meg.

Kivételesen megrendítő példája az irgalomnak a házasságtörő asszony története, akit Mózes törvénye alapján meg kellene kövezni. „Az vesse rá az

első követ, aki közületek bűn nélkül való” – mondja Jézus azoknak, akik elé vonszolták. Ha megszívleltük volna ezt a tanácsát, az egyháztörténet, Európa, sőt az egész világ sorsa egész másképpen alakult volna! Az erőszak ördögi körét csak az irgalommal lehet megtörni. Az irgalommal való találkozás gyógyító – köti lelkünkre a püspök. – Isten irgalom és igazság egyszerre. Az irgalom igazság nélkül érzélgős, az igazság irgalom nélkül maga a pokol.

A beszéd után körülbelül húszpercnyi „szabad program” következik. A többség a székesegyházban marad, ott beszélget – ebben még sincs semmi tiszteletlenség. Jó lenne, ha a templom a miséken túl is többször lehetne ilyen, közösségi élményt adó események színtere.

A mise főcelebránsa Beer Miklós, és itt van segédpüspöke, Varga Lajos is. A megjelenteket a házigazda, Varga László üdvözli. A váci püspök megemlíti: ez az első alkalom, hogy Katona István nyugalmazott egri segédpüspök, az irgalmasságnak szentelt konferenciák kezdeményezője-apostola egészségi állapota miatt nem lehet jelen. „De lélekben bizonyára velünk van ő is” – teszi hozzá.

Az olvasmány Az apostolok cselekedeteiből az ősegyház egy szív–egy lélek, minden egyes tagjáról gondoskodó voltáról szól, amelyben nem lehetett szűkölködő; a szentleckében János első levele azt hangsúlyozza, hogy hitünk győzelem a világ felett, az evangéliumban pedig Jézus feltámadása után kétszer is megjelenik a tanítványoknak, köztük a kételkedő Tamásnak.

Beer Miklós először az irgalmasság fogalmát próbálja tisztázni. Új esélyt adni, bizalmat megelőlegezni valakinek, felemelni, talpra állítani valakit – ilyesfélét jelent, mondja. Az irgalmas Jézus személyén keresztül az ember titkát érthetjük meg. Jézusnak gyakran megesik a szíve az embereken, senki mellett nem megy el részvét nélkül. Számára mindenki egyformán fontos. A világ reménytelenségét, mint a szentleckében olvassuk, a hitünk győzi le. Elhisszük, hogy számít a sorsunk, hogy az Isten nem törli el a megroppant nádszálat, hanem esélyt ad. Az elesettség, reménytelenség, fájdalom történeteiben magunkra ismerhetünk. Sokféle példájával

találkozunk a környezetünkben is, itt és most. Adósságcsapdába vagy hajléktalansorba került, ínséget szenvedő és beteg felebarátainkkal. Jézus ránk bízta az irgalmas szeretet továbbadását, általunk akar reményt adni. Hinnünk kell benne, hogy általunk, ha ezt a feladatot elvégezzük, jobb lehet a világ. Isten gyógyíthat a segítségünkkel.

* * *

Ebédészünet, majd különböző helyszíneken beszélgetések következnek, a többségük az irgalmasság cselekedeteiről, például a hajléktalan emberek, a börtönben levők, a gyászolók, a sérültek

segítéséről szól. Mi a körkápornában rendezett, a *Tartós házasság, erős gyerekek: a prevenció útjai a családbancímű* programot választjuk, amelynek a Radnai házaspár és Nyéky Kálmán az előadói.

Fontos, hogy akarjuk érteni a gyerekeinket, kapcsolódjunk hozzájuk, hangzik el. Ahogyan az is, hogy legyenek fórumok, amelyeken a magunkról, családukról, házasságunkról való tudásunkat gyarapíthatjuk. Tetszik, hogy az előadók mindannyiunkat bevonnak a közös gondolkodásba: kapunk egy-egy papírt, amelyre azok nevét írhatjuk, akikért felelősek vagyunk, majd megválaszolhatunk velük kapcsolatban néhány lelkiismeretét ébresztő kérdést. Milyen jelét adtam mostanában irántuk való szeretetemnek? Imádkozom-e értük? Tudom-e, mi mozgatja őket, melyek a számukra legfontosabb értékek? Aztán arról beszélgetünk egy kicsit, hogyan lehet az erőszakot – a verbálisat is – kitessékelní a családok életéből.

Reggel esőben érkeztünk, és mindeddig borús volt az ég, de amikor beülünk az autóba, hogy hazainduljunk, a kollégám így szól: „Még a végén szép időnk lesz!” És ebben a pillanatban kisüt a nap.

Fotó: Merényi Zita

Kiss Péter/Magyar Kurír